

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 3897/12

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט צ' זילברטל

העותר: פלוני

נגד

המשיב: מתאם הפעולות הממשלה בשטחים

תאריך הישיבה: ב' בטבת התשע"ה (24.12.2014)

בשם העותר: עו"ד רונן כהן

בשם המשיב: עו"ד יצחק ברט

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

א. ענייננו בבקשת העותר, תושב האזור הנשוי לאזרחית ותושבת ישראל, ליתן לו היתר שהייה בישראל, נוכח איום הנשקף לו, לפי הנטען, בשטחי הרשות הפלסטינית, בשל קשריו עם משטרת ישראל ומעורבותו במכירת שטחי מקרקעין ליהודים.

ב. עתירה זו הוגשה ביום 16.5.2012, טרם התכנסה ועדת המאוימים בענייניו של העותר. נטען, כי נגד העותר תלוי ועומד צו מעצר ברשות הפלסטינית (להלן הרשות), לאחר שבשנת 2008 קיים קשרים עם משטרת ישראל ובשנת 2009 נעצר על ידי הרשות בגין חשדות לסיוע לישראל ובקשירת קשר למכירת אדמות למדינת ישראל; עוד נטען כי בגין חשדות אלה שהה העותר שנתיים במעצר ברשות. לפי הנטען בעתירה, ועדת המאוימים נמנעה מדיון והכרעה בענייניו של העותר, ומכאן העתירה. ביום 3.6.2012

ניתן צו ארעי לאי הרחקת העותר עד להכרעה בעתירה. תגובת המשיב הוגשה ביום 19.8.2014, לאחר שועדת המאוימים התכנסה בעניינו של העותר. לטענת המשיב, העותר תוחקר על-ידי משטרת ישראל בשנת 2009, ומסר כי אינו חשוד בשיתוף פעולה עם ישראל ולא נשקפת לו סכנת חיים בשטחים. בנוסף צירף המשיב את החלטת ועדת המאוימים בעניינו של העותר מיום 23.8.2012, בה צוין כי לא נמצאו אינדיקציות למאוימות, וכי לא נשקפת סכנה לחיי העותר כתוצאה משיתוף פעולה נטען עם גורמי הביטחון הישראליים. בשל חלוף הזמן התכנסה הועדה בעניינו של העותר שוב בשנת 2014, וביום 27.3.2014 הגיעה למסקנה דומה.

ג. ביום 24.12.2014 קוים דיון בעניינו של העותר, בו חזרו הצדדים על הטענות שהועלו בכתב; בסופו של הדיון הציג המשיב, במעמד צד אחד, את חומר הראיות אשר עמד בפני ועדת המאוימים. נקבע, כי עניינו של העותר יובא פעם נוספת בפני ועדת המאוימים, אשר תידרש גם לנושאים הפליליים הרלבנטיים, בהתאם לבקשה חדשה שיגיש העותר. עוד נקבע כי המשיב יעדכן את בית המשפט בהחלטת הועדה, וכי העותר יוכל להגיב תוך 10 ימים לאחר מכן. ביום 9.8.2015 עידכן המשיב כי עניינו של העותר הועלה בפני ועדת המאוימים פעם נוספת, וזו החליטה לדחות את בקשתו. נקבע בהחלטה שצורפה, כי אין אינדיקציות למאוימות וכי לא נשקפת סכנה לחייו; עוד צוין כי העותר הורשע בעבר בעבירות שונות: בשנת 2007 בזיוף בכוונה לקבל דבר במרמה, שימוש במסמך מזויף ושהייה בלתי חוקית בישראל; ובשנת 2008 בהתחזות, שימוש במסמך מזויף ובהפרעה לשוטר במילוי תפקידו. ביום 8.10.2015 יצרה מזכירות בית המשפט קשר עם בא כוח העותר, וזה מסר כי אין בכוונתם להגיב לתגובת המשיב. מכאן כי הגיעה העת להכרעתנו.

דיון והכרעה

ד. לאחר עיון בעתירה ובתגובות ושמיעת טענות הצדדים, לא מצאנו להיעתר למבוקש. כידוע, ועדת המאוימים היא הגורם המקצועי המוסמך לבחון את שאלת האיום הנשקף כלפי פלוני אם יחזור לחיות בשטחי הרשות, והתערבותו של בית המשפט בהחלטותיה מוגבלת, על דרך הכלל, למקרים בהם חרגה ממתחם שיקול הדעת הרחב המסור לה (בג"צ 7008/07 פלוני נ' משרד ראש הממשלה, פסקה 16 (2009)); בג"צ 203/11 פלוני נ' ועדת המאוימים, פסקה ט' (2011) (להלן עניין פלוני)). בנידון דידן, לאחר שעניינו של העותר הובא בפני הועדה שלוש פעמים, מצאה הועדה, בכל אחת מן הפעמים, כי לא נמצאו אינדיקציות למאוימות וכי לא נשקפת סכנה לחיי העותר ברשות.

עיון בחומר הראיות מלמד כי החלטות אלה של הועדה לא חרגו ממתחם הסבירות; מכאן, שאין מקום לקבל את העתירה, וזאת אף מבלי להידרש להרשעותיו הפליליות של העותר, המקשות מעיקרא על קבלת הבקשה (בג"צ 11090/07 פלוני נ' שר הביטחון, פסקה ד' (2008); עניין פלוני, פסקה י').

ה. אין בדינו איפוא להיעתר למבוקש. צו הביניים ייבטל בתוך 30 יום מהיום כדי לאפשר למבקש התארגנות טרם יציאתו.

ניתן היום, ה' בחשון התשע"ו (18.10.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה